

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 135/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број ..., кога заступа као пуномоћник Предраг Кнежевић, адвокат из ..., ул. ... број ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4у 348/2020 од 19.10.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 26.11.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4у 348/2020 од 19.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 04.11.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног Р4у 348/2020 од 19.10.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 2У 4646/19, као неоснован. Истим решењем одбијен је и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

У жалби се наводи да је Управни суд погрешно закључио да није повређено право предлагача на суђење у разумном року, иако управни и судски поступак од дана подношења захтева првостепеном органу 12.11.2014.године трају неразумно дуго. Предлагач указује да је у судској пракси Врховног касационог суда изнет став да поступак покренут пред управним органом и управни спор поводом тог поступка представљају интегралну целину. Стога предлаже да Врховни касациони суд усвоји жалбу, преиначи првостепено решење и утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року, те да предлагачу досуди трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року,

којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда 2У 4646/19 и Р4у 348/2020 утврђене су следеће чињенице и околности: да је предлагач, у својству тужиоца, поднео дана 27.03.2019. године Управном суду тужбу против решења Републичког геодетског завода којим је одбијена, као неоснована, његова жалба изјављена против решења Службе за катастар непокретности Стари град од 20.03.2015. године; да је наведеним првостепеним решењем у листу непокретности број ... КО ..., на пословном простору број ..., корисне површине 155,16 м², у сутерену зграде, на коме је као носилац права уписано „...“ д.о.о. из ..., дозвољен упис забележбе хипотекарне продаје, ради намирења потраживања обезбеђеног извршном вансудском хипотеком, заснованом заложном изјавом Ов.бр. .../... од 01.02.2010. године, чиме је хипотекарни поверилац овлашћен да када решење постане правноснажно, али не пре истека рока од 30 дана од дана издавања решења, може продати хипотековану непокретност и забрану власнику хипотековане непокретности да исту прода, у корист НУРО-ALPE-ADRIA-BANK а.д. Београд; да је тужени орган, поступајући по захтеву суда од 29.03.2019. године, дана 05.06.2019. године доставио одговор на тужбу са списима предмета.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Управни суд је ожалбеним решењем одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда 2У 4646/19 са образложењем да од момента подношења тужбе 27.03.2019. године до подношења приговора 24.08.2020. године није протекао дуг временски период који би довео до повреде права на суђење у разумном року. У образложењу се, такође, наводи да су судије дужне да предмете решавају по редоследу њиховог пријема, у складу са обавезом прописаном чланом 177. Судског пословника, при чему предмети катастра не спадају у хитне предмете и не захтевају приоритетно одлучивање. Указује се и на то да је у периоду од 15.03.2020. године до 06.05.2020. године на територији Републике Србије било проглашено ванредно стање, у ком периоду није било могуће заказивање и одржавање седница већа у предметима

Управног суда, а да су након тога судије приоритетно морале да решавају изборне предмете, те да није било објективних могућности за поступање у предмету 2У 4646/19.

Имајући у виду све чињенице и околности овог случаја које су од значаја за доношење одлуке, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио судија Управног суда када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда 2У 4646/19. У ожалбеном решењу размотрени су сви битни чиниоци који утичу на оцену дужине трајања судског поступка у управном спору у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Предмет управне ствари поводом кога је предлагач поднео тужбу у управном спору, а који се односи на упис забележбе хипотекарне продаје у катастру непокретности по закону се не мора хитно решавати, а предлагач није указао на постојање таквих околности, нити је доставио доказе на основу којих би се могло закључити да се ради о предмету који захтева приоритетно поступање суда. С обзиром на то да је Управни суд преоптерећен великим бројем нерешених предмета, тај суд, у складу са стандардима изграђеним у пракси Европског суда за људска права, може одступити од обавезе решавања предмета по редоследу пријема, која је иначе прописана чланом 177. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ...39/16), само у случају када треба да реши предмете који су по закону хитни или имају посебан значај за странке у поступку.

У жалби се основано наводи да је у пракси Врховног касационог суда изражен став да поступак покренут пред управним органом и управни спор поводом тог поступка представљају интегралну целину. Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, а поред осталог и целокупно трајање поступка. Стога, уколико странка тражи заштиту права на суђење у разумном року у управном спору указујући на дуго трајање поступка у целини, као што је то у овом случају учинио предлагач, не сме се занемарити трајање управног поступка који је претходио подношењу тужбе. Међутим, мора се имати у виду да дужина управног поступка у многоме зависи од активности странке у том поступку. У пракси Европског суда за људска права се истиче да је подносилац представке дужан да покаже марљивост у поштовању и извршавању процедуралних захтева који су релевантни, да се уздржи од било каквих тактика одлагања, као и да искористи могућности које су му пружене домаћим правом за скраћивање поступка (стандард изражен у ставу 35 пресуде Европског суда за људска права од 07. јула 1989. године у предмету *Union Alimentaria Sanders S.A. protiv Španije*, број представке 11681/85). Одредбом члана 19. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) прописано је да ако другостепени орган, у року од 60 дана од дана пријема жалбе или у законом одређеном краћем року, није донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке поднетом другостепеном органу, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта. У овом конкретном случају управни поступак за упис забележбе хипотекарне продаје у катастру непокретности покренут је 12.11.2014. године, али не по захтеву предлагача. Предлагач је у поступак ступио подношењем жалбе против решење Службе за катастар непокретности Стари град од 20.03.2015. године и није подносио тужбу због ћутања

управе прописану чланом 19. став 1. Закона о управним споровима иако о његовој жалби није одучено четири године, већ је тужбу у управном спору поднео тек након доношења другостепеног решења 27.03.2019. године. С обзиром на то да предлагач није користио законске могућности за скраћивање управног поступка, Врховни касациони суд налази да се у приговору и жалби предлагач неосновано позива на то да му је право на правично суђење повређено због дугог трајања управног поступка.

Полазећи од изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитива решења.

Врховни касациони суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић